Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St Jersey City, N.J 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 229. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 3-го ГРУДНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, DECEMBER 3, 1982 No. 229. VOL. LXXXIX.

ОРГАН УПЦ В ЗСА ПРИХИЛЬНО ОЦІНЮЄ ЗВЕРНЕННЯ ІЄРАРХІЇ УКЦ, АЛЕ ДОБАЧАЄ НЕДОТЯГНЕННЯ

Бавнд Брук, Н.Дж. — „Українське Православне Слово", офіційний пресовий орган Української Православної Церкви в ЗСА, яку очолює Блаженніший Митрополит Мстислав, у своєму виданні за листопад-грудень 1982 року високо оцінює „Звернення Ієрархів Української Католицької Церкви в ЗСА до вірних, зокрема до провідників усіх організацій і товариств" у справі яка заіснувала в українській громаді після XIII Конгресу Українців Америки, але також добачає в ньому деяке недотягнення.

В оцінці, підписаній літерами МСМ, насамперед стверджується, що „це звернення залишиться документом далекойдучої турботи, що її виявила ієрархія Української Католицької Церкви в ЗСА, глибоко схвильована болючими подіями в житті української громади в цій країні", що „понад половини тексту цього звернення — це високої вартости богословський трактат про значення любови людини взагалі, а в людській громаді зокрема" і що це „звернення видано своєчасно та, що головне, воно доходить до сумління кожної чесної людини, тим паче, що воно кличе до рятування немічної української спільноти..."

При цій позитивній оцінці „Звернення", автор оцінки вважає, що „певним, на нашу думку, недотягненням у зверненні являється відсутність у ньому конкретности", що там „нема згадки, що саме стало джерелом далекойдучої декомпозиції у нашій громаді поза Батьківщиною, зокрема в ЗСАмериці... Хто саме, або — яка група людей спричинилася до розбрату та поширення серед нас культу ненависти..." В дальшому автор каже: „Реєструючи вельми цінне своїм змістом і інтенцією звернення", беремо на себе тягар відповідальности за свідчення, що до сьогоднішньої темної ночі в житті української громади в ЗСА, ночі, яка влекшує людям злої волі довершувати злочини в нашому громадському середовищі, довели провідники т.зв. „визвольного фронту"..."

(Повний текст оцінки п.з. „Ще про звернення ієрархії УКЦеркви" надруковано на іншому місці в цьому числі „Свободи".)

Ню Йорк вшанує о. Кирила Стеценка

Ню Йорк, Н.Й. (КОУАО). — Тут у неділю, 12-го грудня, о годині 2:30 по полудні, в залі Вашінгтон Ірвінг Гай Скул, Ірвінг Плейс, поміж 16-ою і 17-ою вулицями відбудеться Святкова академія для вшанування видатного українського композитора о. Кирила Стеценка. Академію влаштовує Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій міста Ню Йорку, Відділ УККА.

У програмі — слово про о. Кирила Стеценка, що його виголосить мистецький критик Теодор Теренюськів; виступи мішаного хору „Думка", дириґент Семен Комірний; вокально-музичного ансамблю „Промінь", дириґент мгр Богданна Волянська; Андрія Добрянського — соліста-баритона Метрополітальної опери, та сопрано Марти Кокольської-Мусійчук.

Визначний український композитор і священик Кирило Стеценко залишив у спадщині дві святі Літургії, Всеночну, Панахиду, 105 колядок і щедрівок, кілька опер і хорових мініятюр, як також велику кількість народних пісень та кілька п'єс, що знайшли свою обробку в його композиціях. Великий український талант помер у розквіті своєї творчости, на 40-му році життя, в злиднях, на своїй рідній багатій землі, ограбованій комуністичною Москвою.

Квитки вступу по 5 і 6 долярів можна набути в крамницях „Арка", „Еко" та при касі.

Кеннеді не буде кандидувати

Вашінгтон. — Сенатор Едвард Кеннеді заявив публічно, що він не буде кандидувати на пост президента в 1984 році.

Це офіційне повідомлення сен. Кеннеді, спершу у вузькому колі, а відтак на пресовій конференції, заскочило всіх тому, що він був одним з найповажніших кандидатів Демократичної партії. Як причину Кеннеді подав, що троє дітей Е. Кеннеді є сильно проти його кандидатури. Загально вважають, що найбільше заважило на рішення приватне життя сен. Кеннеді. Як відомо, в останніх місяцях проходить розводова справа поміж ним і його дружиною Джовн, а крім того все ще не забута є справа смерти Мері Джо Копечне в 1969 році, у якій роля сен. Кеннеді дуже неясна. Ця остання справа заважила частинно у прогрі Кеннеді у передвиборах на президента в 1980 році, коли виграв її Джиммі Картер.

З відступленням сен. Кеннеді від кандидатури у виборах на президента в 1984 році одним із поважних кандидатів Демократичної партії є колишній заступник президента Картера, Волтер Ф. Мондейл. Теж зростають шанси колишнього астронавта, тепер сенатора Джана Гленна з Огайо.

Запідозрений в справі Тайленолу піддався поліції

Лос Анджелес, Каліф. — Поліція цього міста повідомила у вівторок, 30-го грудня, що попереднього дня віддався тут у руки поліції добровільно Кевін Джей Мастерсон, що його шукала поліція в Чикаго, а згодом і всі інші інвестиґаційні агенції ЗСА, щоб переслухати його в справі ліку „Тайленол", до якого якісь невідомі злочинці або злочинець домішали отрути ціянкалію. Як відомо, від цієї отрути померло в Чикаго сім осіб при кінці вересня і на початку жовтня ц.р. Цей втікач від поліційних чинників, 35-річний механік, мешканець містечка Ломбард в Іллиной, Мастерсон не обвинувачений безпосередньо в смерті когось із семи жертв ліку „Тайленол", але він сам „хвалився" в цей час, що це він „відповідальний" за появу ціянкалію в капсулках екстрасильного „Тайленолу".

На пресовій конференції цього ж дня в Чикаго Тайрон Фанер, головний стейтовий прокуратор, оголосивши про арешт запідозреного втікача від справедливости і розповівши, для чого його шукала поліція, все таки зазначив, що Мастерсон не є головним запідозреним у злочині, вчиненому в Чикаго, але він може бути дуже корисним для дальшого розкриття цієї таємничої справи. Тут стало також відомо, що Мастерсон в минулому вже виявляв неодноразово „нестабільність" його поведінки; що він твердить про його невинність, а втікав від поліції лише зі страху, і що він є лише „одним з багатьох" запідозрених у причетності до справи. Він також начебто має жалі до двох крамниць-аптек, де такі маніпульовані ліки були знайдені.

Тим часом головними запідозреними в цій справі і надалі залишаються дві особи, подружжя Вілсонів, які мають ще два-три прізвища. За ними ведуться досі безуспішні, але наполегливі розшуки по всій країні.

Син Андропова виступав в Мадриді

Мадрид. — На нарадах в Мадриді, де продовжуються розмови у справі Гельсінських угод, промовляв Ігор Я. Андропов, син новообраного совєтського лідера. Це була перша його промова і в ній І. Андропов звернув увагу, що західні держави зумисне ігнорують такі важливі справи як стан у Ливані чи пропозиції президента Рональда Реґена на плян щільного розташування ракет типу MX, коли пирготовляють додатки до рішень про людські права.

І. Андропов є новим членом совєтської делеґації до Мадриду і його назначили на п'ятий в черзі щодо важливости пост у 32-членній делеґації СССР. Досі він працював у міністерстві закордонних справ, а в Мадриді появився він дев'ятого листопада ц.р., коли конференція відновила свої наради.

Західні обсерватори стверджують, що молодий Андропов підкреслює велике зацікавлення Східної Европи в участі у конференції у справі роззброєння, яка має відбутися у Варшаві.

Цей перший виступ на міжнародному форумі сина нового совєтського лідера є покажчиком його влади і сили. Досі про родину Юрія Андропова багато не було відомо, а подана до преси його біографія є неповна та прикрашена. Зокрема промовчується походження Андропова, хоча з російських та жидівських кіл не вгавають твердження, що Ю. Андропов є по стороні своєї матері жидівського походження. Підмічують також, що період життя Андропова, в якому він дуже скоро пробивався на найвищий щабель у комуністичній партії, чомусь у біографії пропущений. Як відомо, в 1976 році Андропов був іменований генералом совєтської армії, хоча в тій армії ніколи не служив.

ПРЕМ'ЄР ЕСПАНІЇ СКРИСТАЛІЗОВУЄ ПОЛІТИКУ

Мадрид, Еспанія. — Феліпе Ґонзалес, новий прем'єр-міністер соціялістичного уряду Еспанії, заявив у вівторок, 30-го листопада, що його уряд буде продовжувати внутрішню політику ощадности і перевірить свої військові зв'язки із ЗСА і НАТО.

У 70-хвилинному зверненні до парляменту прем'єр-міністер Ґонзалес, який привів свою соціялістичну партію до перемоги у виборах 28-го жовтня, представив внутрішню і зовнішню політику свого уряду як помірковану і обережну, як і осіб, яких він обережно підібрав для переведення цієї політики в життя першим соціялістичним кабінетом під час громадянської війни.

Голосування в парляменті про затвердження нового 40-літнього, третього прем'єр-міністра Еспанії після смерти Франціско Франко, відбудеться після повного обговорення всіх необхідних програмових і персональних питань.

Новий прем'єр-міністер обіцяв виконати економічну програму, яку не зуміла провести в життя центро-права коаліція, яка керувала державою 6 років. Нагадавши передвиборчі обіцянки, Ґонзалес, підтвердив, що його уряд створить 800,000 нових робочих місць, закликав до ощадности, обіцяв заохочувати приватне вкладення капіталу і відкинув ідею всякої націоналізації або державного втручання в економіку країни.

„Народ голосував за зміни і нашим обов'язком є зробити це", — сказав Ґонзалес.

Вибух пакет адресований до М.Тачер

Лондон, Великобританія. — Поштовий пакет, адресований прем'єр-міністрові Марґарет Тачер, в якому був поміщений запальний заряд, вибухнув в її офіційному бюрі при Давнінг Стріт ч. 10, легко поранивши урядовця, який контролює всю підозрілу пошту.

Подібні пакети були розіслані також до парляменту на ім'я Майкела Фута, лідера опозиційної лейбористської партії; Дейвида Стіла, лідера лібералів; Роя Дженкінса, лідера соціял-демократів і Тимоті Рейзона, заступника міністра в міністерстві внутрішніх справ. Жаден з цих пакунків не вибухнув.

Згідно з повідомленням Скотленд Ярду, пакунки були розіслані групою, яка називає себе „Міліція за права тварин". Офіційна організація охорони тварин заявила, що вони ніколи не чули про існування такої групи, а речник Королівського товариства проти жорстокости щодо тварин сказав, що випадок є „новою вершиною крайнього божевілля в ім'я добра тварин".

М. Тачер ніколи не була загрожена бомбовими листами, але тепер офіційні представники стривожені тим фактом, що пакунок міг пройти через систему контролі.

В іншому неприємному для уряду М. Тачер випадку канадський професор з англійським пашпортом Ґю Ґемблтон признався, що він, перебуваючи на посту економічного спеціяліста в НАТО, на протязі майже 25 років передавав Совєтському Союзові секретні документи і що він отримав 6,000 долярів за свої послуги.

ЗСА ОБІЦЯЮТЬ ДОПОМОГУ БРАЗИЛІЇ

Бразилія, Бразилія. — Президент Рональд Реґен заявив у середу, 1-го грудня, що З'єднані Стейти Америки дадуть Бразилії позичку в сумі 1,2 більйона долярів. Президент закликав також інші країни допомогти Бразилії в її важкій фінансовій ситуації.

Під час свого першого повного дня перебування, насиченого зустрічами і переговорами, президент Реґен вітав зрозуміння Бразилії проводити політику ощадности, щоб подолати велику заборгованість, яка в найближчих місяцях досягне 14 більйонів долярів. Такі кроки Бразилії є подібні до „болючих заходів, необхідних для подолання економічної кризи, яка загрожує нашому народові" в ЗСА.

Заява президента Р.Реґена про позичку 1,2 більйона долярів і заклик до інших країн допомогти Бразилії були виразними кроками в намаганні Президента змінити добрі відносини з найбільшою країною Південної Америки.

Дорадники президента Р.Реґена також сказали, що ЗСА зроблять ще й інші кроки, щоб допомогти Бразилії покращати її економічне становище.

Попереше, ЗСА відмовилися від оподаткування цукру, який Бразилія експортує до ЗСА, подруге, не буде суперечити бразилійському плянові продовжувати субсидувати свій експорт, щоб покращати свій грошовий баланс.

Ці кроки Бразилія сприйняла як додатні примирливі кроки в особливо важкий для Бразилії час і вирішальну хвилину американо-бразилійських відносин.

Маючи на увазі цілу Латинську Америку, президент Реґен обвинуватив ССР у ширенні субверсії і агресії в цьому терені. Не називаючи Москву по імені, Президент ствердив, що вона вживає „повстанців", яких озброює сурогат — Куба — „потуги, що стремить до дестабілізації наших урядів і економічних систем".

У четвер президент Реґен промовляв до американських і бразилійських підприємців в Сао Пауль, де також зібралась група лівих „пацифістів" з метою влаштувати демонстрацію проти голови Уряду ЗСА.

С. ПРОЦИК ДОПОВІДАТИМЕ В ЧИКАГО

Чикаго, Ілл. — Степан Процик, голова Українського Демократичного Руху, відвідає Чикаго й виступить перед ширшим українським громадянством з доповіддю в суботу, 18-го грудня, в Домі Сеньйора, при 2355 Чикаго вулиці захід, о год. 5:30 вечора. Тема доповіді „За активну українську політику".

У світі

ПРЕЗИДЕНТ ЄГИПТУ ГОСНІ МУБАРАК відлетів у вівторок, 30-го листопада до Індії на дводенні відвідини цієї країни і переговори з прем'єр-міністром Індірою Ганді щодо збільшення ролі у світовій політиці країн Третього світу. Офіційні особи підтвердили, що Мубарак хоче відродити співпрацю між Єгиптом, Індією та Югославією, трьома країнами, які були засновниками руху неприєднаних країн.

ПЕНТАГОН ПОВІДОМИВ У ВІВТОРОК, 30-ГО листопада, що ЗСА плянують продати Тайванові військові машини на суму 97 мільйонів долярів. Це перший продаж військових товарів Тайванові від часу китайсько-американської угоди про обмеження продажу військового озброєння Тайванові.

ПОЛІТИЧНИЙ КОМІТЕТ ГЕНЕРАЛЬНОЇ Асамблеї ОН схвалив резолюцію, яка закликає генерального секретаря Хав'єра Переза де Куєяра розслідити протизаконне вживання хемічної зброї для ведення війни. Резолюцію прийнято в понеділок, 30-го листопада, після того, як ЗСА опублікували додаткові матеріяли і докази вживання совєтськими військами в Афганістані хемічної та токсичної зброї.

ПОЛЬСЬКЕ ПРЕСОВЕ АҐЕНТСТВО ПЕРЕДАЛО в понеділок, 29-го листопада, що в неділю, 28-го листопада, в наслідок пожежі, а потім вибуху у вугільній шахті біля міста Битом, загинуло 17 осіб гірників і членів рятівної команди. Ця трагедія це вже четверта цього року на тій самій шахті ім. Дімітрова.

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ ПОЛЬСЬКОГО ВІЙСЬКОВОГО режиму обеззброїла озброєного автоматичною зброєю польського вояка, який намагався захопити літак на лінії Москва-Будапешт. Вояк, сівши в літак у Москві, наказав пілотові летіти до Західного Берліну на американське військове летовище Темпельгоф, але пілот, замість летіти до Берліну, приземлив літак у Варшаві, де польська служба безпеки арештувала вояка. Ні прізвища, ні інших подробиць цієї афери польське агентство не подало.

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ НЕ ПОДАВ ДАНИХ ПРО жнива у недавно виданому статистичному збірнику. В статистичному збірнику за 1981 рік подано дані про величину зібраної під час жнив продукції за 1980 рік. Спеціялісти внутрішньої політики і економіки СССР говорять, що під час минулих жнив зібрано від 150 до 170 мільйонів тонн збіжжя, замість заплянованих 230 мільйонів тонн.

В Америці

СПЕЦІЯЛІСТИ В ҐЮСТОНІ, В РАКЕТНОМУ центрі, устійнили вже що було причиною невдачі в останньому міжплянетному полеті. В убраннях, які залога міжплянетарного судна мала на собі, були дефекти. Причиною мала бути неувага при їх остаточному складанні.

У ФАБРИЦІ КРАЙСЛЕРА В ІНДІЯНІ ПОЧАЛИ виробляти частини, які досі робили в Канаді, де тепер робітники фірми Крайслер страйкують. Юнійні робітники в Канаді уважають, що тим чином дирекція фірми Крайслер виявила їм війну.

3,500 СТЮАРДЕС АМЕРИКАНСЬКОЇ ЛЕТУНСЬКОЇ лінії Нортвест мають отримати призначене судом відшкодування у сумі 52,5 мільйонів долярів за те, що їх як жінок дискримінували. Летунська лінія буде цей присуд опрокидувати.

ТОГО РОКУ БАГАТО УЧНІВ ПРИВАТНИХ ШКІЛ, особливо на сході ЗСА, перейшло до публічних навчальних установ з приводу поганої економічної ситуації. Це передусім були нові учні, яких прийняли весною приватні школи.

СПРАВА АБОРТІВ, ЩО ВЖЕ ВІД ДЕСЯТИ РОКІВ є темою постійних протестів та виміни думок, була знову на порядку дня у Верховному Суді. Понад три години члени Суду слухали арґументів чи правильні були перешкоди до абортів, що їх ставили стейтові та місцеві чинники у різних випадках.

ЗАКОН ПРО ДИСЦИПЛІНУ БУДЕ ЗОБОВ'ЯЗУВАТИ у кожній школі в Ню Йорку від наступного вересня. Закон буде точно опридільовати що можна, а що не можна учням робити та за що їх чекає кара. Цей закон, однаковий для всіх шкіл, змінить існуючий стан, в якому кожна школа встановляла свої власні правила.

БЮДЖЕТОВЕ БЮРО СТАРАЄТЬСЯ ВИКЛЮЧИТИ чільних представників Управління у справах здоров'я від співучасти у праці над реорганізацією Публічної служби здоров'я, які мають на цілі зменшення видатків на це управління як також зменшення числа його урядників.

УРЯДОВА КОМІСІЯ, ЩО СТЕЖИТЬ ЗА проблемами недуги рака в ЗСА, ствердила, що 47 відсотків білих, хворих на рака людей, а 35 відсотків чорних, живуть до п'яти років після діягнози їхньої недуги. Це вказує на те, що є цілий ряд захворювань на рака, які можна виліковати успішно.

ВІДОМИЙ ФІЛЬМОВИЙ РЕЖИСЕР КОСТА-Гаврас розпочинає накручувати фільм в Ізраїлі, темою якого є любов поміж жінкою-адвокатом з Ізраїля і палестинським біженцем. Ізраїльський уряд дуже неради погодився на це, однак Коста Гаврас, відомий із своїх попередніх політичних фільмів як „З", „Сповідь" чи останньо „Пропащий", уважає, що його фільм як і інші — має одну ціль — спричти мирові.

ВІДБУЛИСЯ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УСЦАК

Учасники Загальних зборів УСЦАК.

Союзівка (О.Т.). — В суботу і неділю, 20-21-го листопада ц.р., відбулися тут чергові Загальні збори Української Спортової Централі Америки і Канади, в яких взяло участь 16-ть делегатів, що репрезентували: УСО „Тризуб", УСВТ „Чорноморська Січ", УСК Ню Йорк, КЛК Ню Йорк, СК СУМ „Крилаті" Йонкерс, КЛК Олбані, УАСТ Рочестер, СУМ-Америка і Пласт-Америка. Збори відкрив уступаючий голова Роман Куціль, який попросив присутніх вшанувати однохвилинною мовчанкою тих членів УСЦАК, які померли в ділових роках, між ними провідний діяч УСЦАК інж. Богдан Рак. Після прийняття порядку Зборів, відбувся вибір Президії, до якої ввійшли Мирон Стебельський, голова, і Мирослав Шмігель, секретар, та Номінаційна комісія в складі: Ярослав Петрик, Ярослав Козак і Омелян Твардовський.

В дальшому ході Збори прослухали вичерпні звіти уступаючих членів Управи та ланкових. Першим звітував М. Стебельський, голова ланки Північ-Схід, який подав докладні дані з усії активности на цьому терені, де влаштовано традиційні Ігрища, першенства відбиванки, плавання, теніси та інші великі спортові імпрези. Голова Делегатури згадав теж про недотягнення в спортовій активності, до якої спричинюються поодинокі спортові осередки, що не беруть участи в праці і діяльності Делегатури. За відсутніх ланкових звіти звітував голова Р. Куціль. На жаль, в ланці легкої атлетики панував „спокій", з різних причин традиційних першенств не відбуто. Влаштовано річні першенства відбиванки і шахів, але з дещо меншою участю дружин та змагунів. Обширні звіти подали ланкові тенісу інж. Роман Ракочий і плавання д-р Роман Слиж. Успішно з великою кількістю учасників проходили тенісові першенства на кортах Союзівки, що їх спонзорував УНСоюз.

Відбулися плавацькі першості, що їх теж спонзорував УНС, але в останніх двох роках зменшилася кількість учасників. Ланковий плавання згадав про проблему точкування і клюбової нагороди. По довшій дискусії, полагоджено цю справу рішенням більшости голосів: скасувати клюбове точкування і клюбову нагороду з огляду на те, що ці плавацькі змагання відбуваються за індивідуальні нагороди, подібно як в тенісі.

Короткий звіт подав ланковий лещатарської ланки Ярослав Рубель, який відмітив, що річні першенства в 1981 році не відбулися з причини непридатних до зма

(Продовження на ст. 3)

СПОГАДИ В. МАКАРА

Джерзі Сіті, Н.Дж. — Вийшла друком збірка спогадів Володимира Макара „Бойові друзі" Т.І. Книжка розповідає про діяльність ОУН у роках 1929-1945, 415 сторінок. Ціна — 15 долярів. Замовлення висилати на адресу: Книгарня „Свободи", 30 Монтгомері стріт, Джерзі Сіті, Н.Дж. 07302.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ненависть — поганий дорадник політики

Маленька арабська країна на Близькому Сході, Ливан, величиною менша за стейт Коннектикат з кругло три і півмільйона населення, переживає особливо трагічні події.

Від 1975 року почалась там громадянська війна на анахронічному тлі релігійної ворожнечі — між мусулманськими і християнськими однорасовими автохтонами. У 1958 році, за Д. Д. Айзенгавера, лад завела там американська морська піхота, але це тривало коротко. Щоб припинити нову громадянську війну Ливан погодився на вмарш військових частин із сусідньої Сирії. Але показалося, що 15,000 сирійських вояків, озброєні Москвою і запеклі вороги Ізраїля, активно сприяли підпільно-революційній Палестинській Визвольній Організації, яка раз-у-раз шарпала Ізраїль терористичними випадами з території Ливану. Ізраїль відповідав відплатними актами, аж на весні-вліті цього року Ізраїль вмаршував до Ливану близько 100,000-ою армією із гарматами, танками, панцерними возами та з усіма іншим модерним військовим вирядом. Ізраїль вимагав видалення з Ливану бійців Палестинської Визвольної Організації і після довгої дипломатичної процедури — коло 12,00 палестинців евакуйовано відтіль. Ливан вибрав нового президента в особі лідера найчисленнішої партії Фаланґи Я. Ґемаєля. Але ще перед його заприсяженням могутня бомба перемінила в одно велике румовище будинок, у якому відбувалося перше засідання нової ливанської державної верхівки: згинули новообраний президент і інших 27 осіб.

Було ясно, що фаланґісти, які мають там свою приватну армію, формально міліцію для самооборони проти мусулманських і сирійських ворожих атак, ждатимуть першої нагоди, щоб пімститися за вбивство їхнього лідера. Така нагода прийшла, коли військовий міністер Ізраїля Арієль Шарон, з відома прем'єра Менахема Беґіна, але без апробати цілого ізраїльського уряду, дозволив озброєним частинам Фаланґи ввійти до двох таборів цивільних палестинських втікачів, щоб ніби виловити там тих членів Палестинської Визвольної Організації, які не евакуювалися і залишилися в краю. Проте, фаланґісти не пошукували за окремими терористами, які ніби скривалися між цивільними мешканцями таборів, а перевели масову масакру — чоловіків, жінок, старців і дітей, стріляли навіть коней у стайні біля бараків. Згинуло кругло одна тисяча цивільних безборонних осіб.

Ця масакра викликала обурення в цілому світі, включно із самим Ізраїлем. Під тиском прилюдної опінії Менахем Беґін погодився, щоб в Ізраїлі перевести слідство, хто завинив у тій масакрі. Створено панель, якого членами були два судді найвищого суду і один емеритований генерал. Цей ізраїльський панель переслухав кількадесят осіб, включно з Беґіном і його міністрами і генералами. В минулому тижні цей панель проголосив тимчасовий звіт свого слідства, закинувши самому прем'єрові Беґінові, міністрові оборони Арієлеві Шаранові, міністрові закордонних справ Іцакові Шамірові, разом сімом найвищим цивільним і військовим достойникам Ізраїля, що кожний з них у якійсь мірі був причетний, був винуватий, у тій масакрі, яка сталася у двох палестинських таборах у Бейруті в днях 16-18 вересня ц. р. Це ще не остаточний звіт, Беґін й інші обвинувачені мають 15 днів для відклику й оборони, але тінь впала на всіх них, як співвинуватців убивства кругло тисячі невинних людей. Цікаво, що журнал „Тайм" з 27-го вересня ц. р. у статті „Нова ливанська криза", висловив той сам погляд: що завинив тут Ізраїль, військо якого мало під своєю контролею терен, на якому відбулася масакра.

Беґін і його найближчі цивільні й військові дорадники злеґковажили собі можливість масового вирізання палестинців, дали вільну руку фаланґістам і примкнули очі, коли вже дехто з них почув, що у таборі лунають стріли, бо вони ненавиділи палестинців. Вони дивилися на всіх палестинців як на активних чи потенціональних терористів, вони утотожнювали всіх із Палестинською Визвольною Організацією Ясіра Арафата. Беґін заявив був, що коли б навіть Палестинська Визвольна Організація визнала державність Ізраїля, він не переговорюватиме з нею. Такий підхід диктований не розумом, а ненавистю. І це поганий дорадник політики. Він мусить мститися на таких державних мужах, які забувають, що не чуття а розум диктує політику.

Дописи з життя громад, установ, організацій чи осіб мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками й писати розбірливо. Дописи слід надсилати до десяти днів після відбуття даної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи й правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища, не скорочуючи їх. У випадку англійських імен чи назв треба дати в дужках і їх.

Степан Женецький

АЛБАНІЯ — МАРКСИСТСЬКИЙ МУЗЕЙ

Народна Соціялістична Республіка Албанія є наявним свідченням цього факту, що диктатура пролетаріяту завжди і всюди допроваджує своїх підданих до повного убозтва і нужди. За злиденне життя в Албанії не можна винуватити ні комуністичних імперіялістів у Кремлі, ні китайських комуністичних традицій, ані американської бльокади. Насправді, збанкрутований албанський комуністичний режим відмовляється від кредитів Заходу після втрати економічної і фінансової допомоги, спершу від Москви, а пізніше і від Пекіну. Албанія також не може виправдувати свого низького життєвого рівня тим, що вона, мовляв, находиться на відсталому Балкані, бо життєва стопа, а й свобода є набагато вищі в більш ліберальній Юґославії.

Як описують ті рідкісні туристи зі Заходу, яким удалося побувати в Албанії, причина її великої економічної нужди вияснюється зразу на албанському кордоні, де стоїть прикордонник біля великої афіші, на якій виписаний типічний клич диктатора Енвера Гокси, який найдовше виконує необмежену владу у найбільше ізольованій і ожебраченій країні: „Навіть якщо маємо жити без хліба, ми, албанці, не порушимо соціялістичних приписів і не зрадимо марксизму-ленінізму".

Сильна прикордонна сторожа і човни-канонірки пильно бережуть, щоб ніхто не втік з цієї комуністичної держави зі сталінським режимом, яка має більше як тузен концентраційних таборів в горах. Також мало людей із зовнішнього світу мають доступ до цієї країни з „правдивою марксистською соціялістичною системою": річно відвідує тільки біля 20 тисяч туристів цю забиту дошками від світу країну, при чому цілком заборонений вступ для росіян і американців. Для туристів є строгі приписи: чоловікам не можна мати бороди і довгого волосся, а жінкам не дозволено носити тісних штанів і коротеньких спідничок, не згадуючи вже про порнографічні фото і літературу. Також заборонено мати зі собою біблію, у цій вповні безбожницькій державі. У 1967 році режим Гокси замкнув 2,100 церков і мошей, а священослужителів поув'язнював чи повбивав. На банях святинь і мошеях повстановлювано червоні звізди. Головну катедру перемінено в руханкову залю.

У місті Скутарі, де колись наскакували наші запорожці, щоб „братів визволяти з турецьких кайдан", стоїть велика статуя Леніна, а напроти через парк, побудований протирелігійний музей. Його богохульні експонати спричиняють так багато завваг туристів, що албанські туристичні власті показують його чужинцям аж в останній день відвідин.

Албанія впускає туристів тільки групами, поодиноким туристам не дає дозволу на відвідини. Туристичні провідники-ґіди, що напевно є на службі таємної поліції, увесь час провадять дешевеньку комуністичну пропаґанду, яка туристів ніяк не переконує. Наприклад, один турист описує, що провідниця його групи, яка за всі чотирнадцять днів тури ніразу не змінювала ні суконки, ні черевиків, захвалювала, що „визволені" албанці зліквідували всякі фінансові кризи та інфляції... та насправді 2.5 мільйона албанців переживають важку економічну кризу, спричинену замкненням від світу. Албанських грошей, що називаються „лек", не приймають жадні банки світу.

Про життєві відносини в албанському комуністичному „раю" найкраще свідчать такі факти: керівник текстильної фабрики ім. Мао Зедонґа в столиці Тірані заробляє тижнево 30 долярів, а жінки, які в пластикових сандалях замітають днями й ночами вулиці, отримують 21 доляр тижнево. Працюють всі по вісім і більше годин денно, від понеділка до суботи, 50 тижнів рівно. Сама режимова пропаґанда признає, що в країні розпаношилася велика бюрократія, що спричиняє дуже низьку продуктивність та великі „неявки" на працю. В країні відчувається обмаль харчів, хоч албанський режим хвалиться, що 70 відсотків господарств є сколективізовані, що і є якраз причиною нестачі харчів. Як описують туристи, в Албанії стоять довгі черги за хлібом.

Провідники розповідають туристам, що албанські родини (які мають бути многочленні), витрачають 38 долярів місячно на харчі, а 3 відсотки заробітків на оплату помешкання. Але як розповідають туристи, сільські будинки в більшості старі й напівпоруйновані, а мешкання в містах стиснуті і дуже недбало побудовані. Майже не видно, або дуже рідко нові будови. Новий албанський пропаґандивний фільм показує, що діти сплять в одній кімнаті, у якій мати варить їжу у коксовій печі, в маленькій кухонці.

Албанія постійно приготована до партизанської війни. Ціла країна є покрита бетоновими заставами та оборонними спорудами; також видно приготовані протилетунські схороннища. Молоді комуністи-піонери, з червоними хустками на шиях, переходять військовий вишкіл; в країні існує військова повинність для чоловіків і для жінок.

В Албанії дуже слабо розвинена індустріялізація. На дорогах дуже рідко можна побачити старе авто — Фіят. (Чужинцям заборонено подорожувати автами чи поїздами). Дороги подекуди асфальтовані, але рух на них часто загороджують стада худоби, чи овець, свиней, кіз, качок та собак. Рух найчастіше — місцевий. Возів, запряжених кіньми, чи волами, стрічається більше, як старих, пообдираних моторових тягарівок. Тільки партійці мають авта, переважно Фіяти польської продукції із сірими завісами на задніх вікнах. Авта фірми Волво чи Мерцедес, тільки рідко можна побачити на головному бульварі Тірани, де відбуваються першотравневі паради, прикрашеному невеликими статуями Леніна і Сталіна.

Сталін і Мао все ще втішаються пошаною в пам'яті їхнього учня, диктатора Албанії Енвера Гокси, твори якого, оправлені червоними палітурками, завалюють всі книгарні. Гокса пише більшість редакційних статтей в урядовому часописі „Зері і Популіт" і втішається великим персональним культом, якого не перевищує жадний інший комуністичний ватажок. По всіх вулицях албанських міст і сіл повиставлювані великі дошки-плякати із написами: „Ррофте шоку Енвер Гокса!" (Хай довго живе Енвер Гокса!) та „Парті Популь Енвер" (Народна Партія Енвера). Немає будинку в столиці, де б не красувався портрет того

(Закінчення на стор. 4)

Ще про звернення ієрархії УКЦеркви

23-го вересня український католицький щоденник „Америка" подав до загального відома „Звернення ієрархів Української Католицької Церкви в ЗСА до вірних, зокрема до провідників усіх організацій і товариств". Заголовок і, особливо кінцеві висновки у зверненні свідчать, що воно скероване насамперед до українських політично-громадських провідників католицького віровизнання.

Наша думка, це звернення залишиться документом далекойдучої турботи, що її виявила Ієрархія Української Католицької Церкви в ЗСА, глибоко схвильована болючими подіями в житті української громади у цій країні. Понад половину тексту цього звернення — це високої вартости богословський трактат про значення любови у житті людини, взагалі, а в людській громаді зокрема. Крім того звернення переконливо вчить, що лише і тільки всеохоплююча любов спроможна „немічне лікувати, а недостаюче поповнювати". Саме тому українська католицька ієрархія в ЗСА й кличе до такої любови своїх вірних та тих серед них, які, діставшись до провідних становищ в українській громаді поза Батьківщиною, знущаються над тією громадою; діючи переважно лише і виключно в догоду собі. Нарешті, — звернення видано своєчасно та, що головне, воно доходить до сумління кожної чесної людини, тим паче, що воно кличе до рятування немічної української спільноти.

Певним, на нашу думку, недотягненням у зверненні являється відсутність у ньому конкретности. Нема згадки, що саме стало джерелом далекойдучої декомпозиції у нашій громаді поза Батьківщиною, зокрема в ЗСАмерики. Хто саме або — яка група людей спричинилися до розбрату та поширення серед нас культу ненависти? Чому поімени не названо „лицарів злочинного абсурду" які ставлять водночас свічку Богові й сатані? Адже, щоб вилікувати немічне треба довідатись перед тим про причину немочі. Так робить кожний сумлінний лікар, який лікує не тільки людину, але й безсловесну істоту...

* * *

Реєструючи вельми цінне своїм змістом і інтенцією звернення української католицької Ієрархії в ЗСА, беремо на себе тягар відповідальности за свідчення, що до сьогоднішньої темної ночі в житті української громади в ЗСА, ночі, яка влегшує людям злої волі довершувати злочини в нашому громадському середовищі, довели провідники т. зв. „визвольного фронту", абсолютна більшість яких складається з людей з католицькою метрикою. Саме вони знайшли собі на потребу гурток собіугодників з православною метрикою, готових, дослівно, на все, щоб догодити своїм учителям злоби і ненависти. Ділом рук і сумління одних і других, ще й досі тривають судові процеси з закаптуреною по-суті мафією, для прикладу, хоч чи у таких парафіян нашої Церкви, як у Маямі і Клівленді.

З їхньої спільної лябораторії виходять отруйні випари спрямовані передусім на нищення передових і офірних у нашій громаді людей, на оплюгавлення заслужених патріотів, а в тому числі й осіб на найвищих церковних становищах. Коротко кажучи — комусь дуже залежить на тому, щоб обернути українську громаду у вільному світі на мовчазну отару, з одним „батьком провідником" типу Каддафі. Від української „каддафі" треба нарешті розпочати самоочищення і лікування української людини від присущої їй злоякісної прикмети — непротивлення злу.

МСМ

(„Українське Православне Слово", ч. 11-12, 1982 р.)

Д-р Роман Смик

ІСПИТ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЗРІЛОСТИ

У вересні 1983 року мине 300 літ як альянтська армія християнських держав Европи визволила столицю тодішнього християнського Заходу — Відень від великої турецької навали, зламала отоманську потугу та охоронила християнський світ від грядучої заглади. Велику ролю відіграв в акції монтування протитурецької оборони Папа Іннокентій XI та головнокомандуючий альянтських військ король Собєський, що в його армії були численні козацькі з'єднання. Вони, до речі, причинилися у значній мірі до блискучої перемоги. Юрій Франц Кульчицький особливо вписався в історію героїчної довготривалої облоги Відня, бо зумів передертися через турецьку облогу та повідомити командування австрійської армії про незавидне положення в столиці.

На жаль, дотеперішні історичні публікації зовсім промовчують ролю Кульчицького та козацьких з'єднань у визволенні Відня від турків. Поляки вже в 1981 році видрукували і поширювали філателістичні поштівки, що голосять світові, що „першу каварню в Відні відкрив у 1684 році поляк Єжи Кульчицкі". Саме тепер появилися три інші публікації, всі, до речі, промовчують ролю козаків в обороні Відня. Одна з них називає Кульчицького „неіснуючою особою", що її собі видумали „малоросіяни", а в армії короля Собєського, мовляв, не було ніяких козаків.

Союз Українських Філателістів Австрії (СУФА) взяв на себе важке завдання спростувати ті брехні та заступити їх історичними фактами, особливо на підставі недавно відкритих нашими отцями Василіянами в дотепер тайних ватиканських архівах документів. Мала жменька віденських українців, згуртованих у СУФА, вже від 15-ти років організовано декілька разів до року влаштовує філателістичні виставки, видає спеціяльні двомовні поштові штемплі, уряджує пропаґандивні імпрези, концерти, виступи в радіо та спільно з парафією св. Великомучениці Варвари награє пластинки, завданням яких є репрезентувати добре українське ім'я на чужині. То дуже ефективна українська амбасадорська праця, бо СУФА зумів добитися великих успіхів та ввійти в тісний контакт з чільними діячами австрійського політичного життя, чого не вдалося зробити ніде в світі.

СУФА приготовив документальну працю про участь козаків в обороні Відня. Усе готове до друку, тільки бракує фондів, щоб видати 160-сторінкову двомовну українсько-німецьку працю з додатковим англомовним резюме. Друк має коштувати 10,000 долярів, зібрано покищо 4,000 й тому не можна було здати праці до друку. На звернення СУФА в пресі ціла діяспора відгукнулася сумою ...20 долярів. Сподівання СУФА на обіцяну допомогу українських фінансових установ зовсім не виправдалися, а тільки завдяки особистим зв'язкам та наполегливости голови СУФА ред. Бориса Ямінського та одного з членів пощастило зібрати 40 відсотків потрібної суми. Кошти друку в січні 1983 року будуть підвищені на 10 відсотків. Сам президент австрійської держави д-р Кірхшлеґель згодився написати передмову до цього видання і сумніваюся чи будь-яке товариство добилося такого успіху. На святкування 300-ліття приїде до Відня теж Святіший Отець Іван Павло II.

Якщо на протязі кількох тижнів не можна буде зібрати потрібних 6,000 долярів, то нагода направити історичну правду та привернути добре ім'я українців мусітиме чекати хіба нових 100 літ аж до 400-ліття. Вірю, що українська спільнота вирветься зі сну байдужности та таки в останній хвилині прийде на допомогу. Прошу висилати свій даток на таку адресу: Ukrainischer BSV in Oesterreich, Schoenlaterngasse 7/8, A 1010 Wien, Austria.

о. Юліян Катрій, ЧСВВ

УКРАЇНСЬКІЙ ПОВСТАНСЬКІЙ АРМІЇ — В АЛЬБОМ

„Дві найкращі любови кожної шляхетної душі це любов Бога і батьківщини" — Пій XII

Святкуємо світлий ювілей 40-річчя УПА. Це ювілей слави й чести, ювілей геройської любови свого народу, ювілей надлюдських подвигів, жертви й посвяти в боротьбі за права, волю і самостійну Україну.

У славетній УПА знову віджив і заяснів український лицар княжих і козацьких часів, що своїми грудьми заслонював і боронив рідну землю перед усякими наїздниками. Наша славна й геройська УПА навіки записалася золотими літерами в історії визвольних змагань українського народу. Вона назавжди і для майбутніх поколінь яснітиме як леґенда, як символ і як заповіт.

УПА — це леґенда

УПА створила леґенду, леґенду модерного героя-лицаря, леґенду вічно-чуйного борця, що кожної хвилі готов на бій, на рани і

(Закінчення на стор. 3)

Володимир Жила

ХОЧЕТЬСЯ БУТИ ТАКИМ, ЯК ВІН

(До 80-річчя з дня народження д-ра Р. Осінчука)

Доктор медичних наук професор Роман Осінчук належить до визначних українських лікарів і громадських діячів. Почавши свою громадську і наукову діяльність ще задовго до Другої світової війни, він своє життя пов'язав з будівництвом професійної організації лікарів. Народився 5-го липня 1902 року в селі Голощинці, повіт Збараж, у родині селян Івана та Юлії з Довганів, Осінчук. Початкову освіту отримав частинно від батька, а частинно в сусідньому селі Козярах та в чотириклясовій школі в Кошляках. Звідтіля поступив до української державної гімназії в Тернополі 1912 року, закінчив її в 1921 році. Від 1921 до 1923 років студіював медицину в Таємному Українському Університеті у Львові. Це був час бойкоту польських шкіл з приводу ліквідації польською владою українських катедр у Державному Університеті у Львові та заведення т. зв. „нумерус клявзус" для українців на медичному факультеті. Після п'ятьох семестрів медицини відбув примусову військову службу. 1925 року після припинення бойкоту та ліквідації Таємного Українського Університету з великими трудностями дістався на медичний факультет Державного університету у Львові. Медичні студії закінчив абсолюторією, отримав диплом доктора медицини 27-го червня 1931 року.

Не маючи змоги залишитися на праці в університетській клініці, д-р Р. Осінчук почав спеціялізацію в ділянці внутрішньої медицини у відділі внутрішніх хвороб Загальної Лікарні Каси Хворих у Львові, як безплатний асистент. У 1936-1937 роках працював як асистент в першій клініці внутрішніх хвороб у Відні під керівництвом відомого проф. Ганса Еппінґера. Тут відбув однорічний післяґрадуаційний курс модерної медицини, кардіології та електрокардіографії, ревматології та фізіотерапії з бальнеологією. Таким чином, д-р Осінчук був першим фаховим електрокардіографом серед українських лікарів у Галичині. У Львові працював як безплатний ординатор-інтерніст в „Народній Лічниці" та провадив електрокардіографічну станцію, що обслуговувала поліклініки, а пізніше й нововідкритий у 1938 році Український Шпиталь ім Митрополита Шептицького. У 1938 році став старшим асистентом проф. М. Панчишина.

Із приходом большевиків у 1939 році влада Совєтського Союзу призначила д-ра Осінчука завідувачем профілактично-лікувального сектора Обласного Здоровввідділу. На цьому становищі він організував цілу мережу установ державної охорони здоров'я і водночас керував міськими та районними здороввідділами. Брав він також участь в організації Львівського державного медичного інституту, де в 1940 році став старшим асистентом та інструктором (при клініці внутрішніх хвороб) проф. М. Панчишина. Згодом почав викладати курс модерної терапії внутрішніх хвороб.

Із приходом німців до Львова 1941 року став членом уряду Ярослава Стецька, займаючи становище заступника міністра здоров'я. У той час був також членом Української Національної Ради та директором (ректором) Державних Медичних Інститутів у Львові — єдиної високої школи на терені т. зв. Генеральної Губернії. Ця висока школа, завдяки великим зусиллям проф. М. Панчишина, д-ра Л. Максимонька та д-ра Р. Осінчука, мала офіційний дозвіл окупаційної німецької влади й перетривала від 1942 до 1944 років. Директором Медичного Інституту став німець проф. Шульце, а д-р Осінчук перейшов на працю викладача та керував електрокардіографією у своїй клініці. Він був також заступником директора клініки.

На еміґрації, в Німеччині, перебував від серпня 1944 по 1947 рік і працював лікарем у Пльохінґені, Вюртембергія. Після приїзду до ЗСА в 1947 році на протязі року нострифікував свої медичні студії. 19-го лютого 1948 року одержав дозвіл на лікарську практику в стейті Ню Йорк. Після заснування Українського технічного інституту в Ню Йорку д-р Осінчук став у ньому професорром-адьюнктом, а пізніше повним професором, викладаючи там декілька років суспільну медицину.

Просвітянським робітником д-р Р. Осінчук був ще змалку. Брав діяльну участь у студентському житті на терені Таємного Українського Університету, а по його ліквідації став одним із відбудовників товариства „Медична Громада" на терені польського університету. Був теж членом Пласту. В час літніх вакацій діяльно працював серед студентства Новоселеччини.

Від 1931 року став активним членом Українського Лікарського Товариства та членом його комісії для організації Здоровних Кооператив і його постійним зв'язковим до Медичної Громади. Д-р Роман Осінчук був членом засновником Українського Гігієнічного Товариства у Львові, що постало за ініціятивою і під проводом проф. М. Панчишина. Він працював також редактором журналу „Народне здоров'я" та членом редакційної колеґії двотомової „Книги здоров'я". Цю книгу вже складали друкарні, а по приході большевиків 1939 року пропала вона безслідно. Працював організатором і директором трьох гігієнічно-санітарних шестимісячних курсів Українського Гігієнічного Товариства на терені Львова та рухомих гігієнічних виставок по різних містах Галичини. Під час німецької окупації в 1941 році був організатором та керівником відділу Народного Здоров'я при Українському Крайовому Комітеті, а пізніше при Українському Центральному Комітеті у Львові та головою Українського Медично-Санітарного об'єднання Праці (УМСОП). На еміґрації в Німеччині був членом Управи подібної організації УМСОП у Мюнхені.

Після приїзду до ЗСА взяв участь у заснуванні Товариства „Самопоміч" та був членом комітету для будови й купна Народного Дому в Ню Йорку, довгі роки працював у Раді Директорів Українського Конґресового Комітету Америки. 1947 року причинився до утворення у Ню Йорку американського НТШ та був його першим секретарем. Але найбільше праці вклав у професійну організацію лікарів. Був засновником Українського Лікарського Товариства в Америці у 1950 році та його головою протягом п'ятьох каденцій. 1954 року заснував журнал-квартальник Українського Лікарського Товариства в Америці „Лікарський вісник" та був його довголітнім головним редактором. Був у складі редакційної колеґії „Лікарського альманаха" та організував науково-професійні з'їзди українських лікарів. В останніх двадцяти роках д-р Р. Осінчук діяльно працює у мирянському русі,

(Закінчення на стор. 4)

Український...

(Продовження зі стор. 2)

смерть за свою батьківщину. І перед УПА ми мали славних лицарів-героїв у княжих, козацьких і новіших часах наших визвольних змагань. Та, одначе УПА — це унікат в історії українського народу. Її не створив ані свій ані чужий державний уряд. УПА виросла зі серця й душі нашого народу, жила з народом і боролась для народу. УПА — це властиво український поневолений народ у боротьбі за свої права. УПА була здана на власні сили, чи тут мова про провід, чи вишкіл, чи зброю, прохарчування, санітарну опіку і т. п. Єдиною її охороною був густий ліс і темна ніч та вічна чуйність і поготівля. В організації УПА у всій повноті заяснів геній українського народу, заясніла його велика культура духа та надзвичайна організаційна спосібність.

УПА — це символ

УПА — це символ незламної волі українського народу до власного життя, до свободи, до самостійности, до суверенної держави за всяку ціну й жертву. УПА — це символ нашої національної і політичної зрілости. Тільки національно й політично зрілий нарід спосібний створити, зорганізувати та власними силами втримати цілу армію охотників. УПА — це символ духа жертви, посвяти й любови для рідного краю. До УПА голосилися найкращі сини й доньки українського народу. Йшли вони у квіті віку, йшли як добровільці готові на все: на голод, холод, гонення, на рани, на муки, на кров і смерть.

УПА — це заповіт

УПА — це не тільки легенда і символ але й заповіт для нас усіх. Цей заповіт, писаний кров'ю, і нас усіх кличе й зобов'язує до діл, до чину, до жертви і посвяти для добра свого народу. Дух жертви й посвяти — це душа народу й душа справжнього патріотизму. Живе дух жертви, живе нарід, а гине дух жертви, гине нарід. Тільки на всенародній жертві й посвяті виростає золота воля народу, виростає власна самостійна держава.

Так, УПА дала нам усім невмирущу леґенду, дала вічноживий символ, дала світлий заповіт. І можна сміло сказати, що леґенда, символ і заповіт, що нам дала УПА тоді стануть живою дійсністю, коли ми й діти наші житимемо тими ідеалами, тим духом, тією жертвою, посвятою і любов'ю рідної землі й народу, що ними жили й горіли герої УПА. На великодушній жертві нашого народу і його героїв виросте вільна, самостійна й суверенна Україна.

Листопадові святкування в Рочестері

Річницю Листопадового Чину підготовляла й відсвяткувала громада Рочестеру, Н.Й., об'єднано під патронатом Українського Конґресового Комітету, запросивши до участи чоловічий хор „Бурлака" Станиці Братства кол. Вояків Дивізії УНА у Торонто, Онт.

Святкування почалися торжественною Службою Божою, яку відправив адміністратор парохії св. Йосафата отець шамбелян Іван Сквіллер, який виголосив патріотичну проповідь, даючи самого Ісуса Христа за зразок любови й відданости своєму народові. До Служби Божої співав хор церкви Богоявлення Господнього під батутою інж. Ярослава Матковського, а участь взяли; крім вірних парохій, також численні товариства й організації зі своїми прапорами. Після Служби Божої була відправлена Панахида за слугу Божого Митрополита Андрея й усіх, що життя віддали за волю України.

По полудні — святочна Академія. Програму відкривав і подякував за участь усім: і приїзжим і місцевим гостям, голова УКК Роман Куціль. Він привітав учасників Визвольних Змагань, присутніх на залі, як і тих, що з причини недуги не могли прийти; д-р Лев Рубінґер, Іван Клодзінський, Роман Пристай, Василь Пилишенко, Василь Каліцінський, Володимир Колцьо, Теодор Бабюк, Михайло Кулик, Петро Яріш, Василь Шот, Григорій Тригула.

Святочне слово з настроєвим вступом виголосив інж. Роман Чорнобіль, підкресливши значення Першого Листопада не тільки для галицької землі, але й усієї України.

Чоловічий хор „Бурлака" має свою дуже цікаву історію. Початки його — Ріміні, Італія. Заснований 1945 року за ініціятивою і під проводом Степана Гуміиловича він був великим і могутнім хором. Після виїзду диригента з табору полонених батуту перебрав Євген Пасіка. Коли наступила ліквідація таборів, полонених перевезено до Англії й розкинено по різних роботах, яких невільно було покидати, ані міняти. Одначе, якраз у тому часі хор з диригентом Є. Пасікою розвинув широку діяльність, об'їздив з концертами усі міста Англії, де тільки були українці. Тут великі заслуги мав сотник Панчук, який виєднав у влади дозвіл для хору об'їжджати не лише полонених українців, але й німців, (до речі, ті, останні, були дуже вдячними слухачами), а також групи наших робітників, які приїхали з Німеччини на працю до Англії. Вкінці прийшло звільнення з полону, а ще пізніше „скрінінґ", після якого дозволено кожному переїжджати, куди хотів. Тоді хор цей розпався, але велика частина членів його осіла в Манчестері і тут з диригентом Є. Пасікою продовжувала працю, назвавши себе „Гомін". Інша група переїхала до Канади й заснувала „Бурлаку", що був довший час ведений С. Гуміиловичем.

Теперішній молодий диригент Олег Хміль провадить хор уже кілька літ. Він закінчив музичні студії в Мишиґенському стейтовому університеті, має також диплом з Оперної школи в Торонто, є вчителем музики в середній школі.

Хор „Бурлака" у складі 38 членів проспівав ряд поважних і нелегких до виконання творів: М. Угрин-Безгрішний - І.Музичка бадьора й ефективна „Дивізіє, гей, рідна мати"; І. Франко - М. Лисенко „Вічний революціонер"; до слів Тараса Шевченка-Сидір Воробкевич „Огні горять". Я. Орлов „Бандуристе, орле сизий", М. Лисенко „Гамалія" (три частини); І. Багряний - Г. Китастий марш „Вперед". А. Гнатишин „Блажен муж" Іван Недільський (аранжеровка) „Засяло сонце", народну пісню „Розпрягайте, хлопці коні", в аранжеровці Я. Бабуняка, П. Майбороди „Пісня про Дніпро" і на закінчення фінал третьої дії опери „Тарас Бульба" М. Лисенка. „Гамалія" присвячено на цьому концерті всім тим, кого сильні слова Шевченка спонукали на протязі десятиріч взяти зброю в руки в обороні рідного краю.

Хор гарно зіспіваний, звучить повно. Солісти хору — Андрій Сорока, Юрій Хомин, Василь Драбик, Степан Кривенький, Олег Хміль.

Супровід до пісень виконував дуже добрий піяніст Михайло Бубна. Фортепіянові студії він закінчив в університеті Західнього Онтаріо в Лондоні, Канада, а диплом маґістра здобув у відомій школі Істмана при Рочестерському університеті. Він був також стипендистом на літньому курсі для піяністів у Швайцарії. Його гра творить чудове тло для хору, з яким він ентузіясмом працює вже п'ять літ і прекрасно зіґрний. Деякі супроводи, занадто скромні, він збагачує, доповнює сам або у співпраці з диригентом. Це особливо виявилося в уривкові з опери „Тарас Бульба", коли з оркестрового витягу скомпоновано чудовий фон для хору. Піяніст М. Бубна висловлюється з найбільшим признанням про диригента, як провідника хору і як соліста-тенора. Михайло Бубна провадить також хор в Сейнт Катарінс, Онт.

На жаль, уся ця багатогранна діяльність музична не дає йому бази для матеріяльного буття, отже він є співпрацівником родинного бізнесу-готелю. Це дає йому свободу рухів, з хором їздить він по більших містах Америки й Канади, а навіть плянують разом подорож до Европи.

З хором приїхав відомий актор Володимир Довганюк, який рецитував вірш Лесі Українки „І ти боролася колись" та Олеся Бердника „Золоті Ворота". Гарний тембр голосу декляматора й інтерпретація творів дуже припали публиці до вподоби.

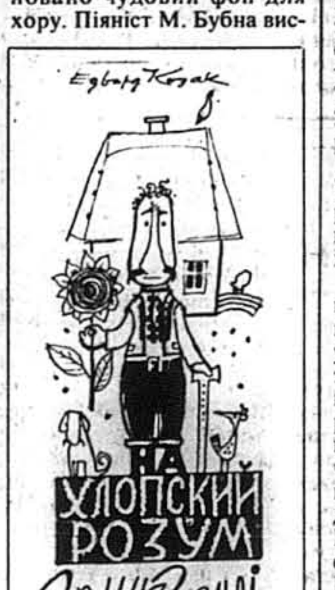
В першій частині концерту хор виступав у візитових строях, в другій — у дуже гарних козацьких, а в третій чомусь тільки в сорочках, що за словами знавця українського строю Катерини Антонович, в товаристві не водиться.

Після концерту відбулася зустріч гостей з громадянством Рочестеру, при перекусці. Від УКК подякував хорові за участь інж. Петро Твердохліб, а від жіночих організацій — Івана Мартинець. Від хору промовляв Богдан Голинський.

Треба з жалем підкреслити, що серед численної публіки на залі було тільки шість осіб нашої молоді, всі інші — громадяни старшого віку. Це тим прикріше, що, слухаючи наших музичних клясиків у виконанні такого доброго хору й чудові та зовсім не задовгі деклямації, молодь могла багато навчитися. Цим разом не можна було оправдуватися довгими промовами, чи слабими деклямаціями, бо таких не було. Була краса, бадьорий дух, прекрасний настрій.

Л. Цеґельська

Відбулися...

(Закінчення зі стор. 1)

гань лещатарських теренів. Першенства 1982 року успішно пройшли на теренах „Сонґ Мавтен" в Талі, Н.Й., господарем яких був „Сокіл" Сиракюзи.

Останнім обширно звітував голова Р. Куціль, який відмітив загальні успіхи і невдачі. До основних успіхів Централі голова зачислив здобутки Делеґатури-Схід, що посилено й гармонійно проводить свою активність. На терені тієї Делеґатури проходять теж майже всі найбільші спортові імпрези Централі. До невдач треба зачислити намагання реактивізувати Делеґатуру-Захід і Делеґатуру в Канаді. Не помогли навіть особисті поїздки і організаційного референта, які пробували допомогти в цій справі. Вислід цих зусиль вийшов так, що й сьогодні немає нікого з теренів згаданих Делеґатур. Дальше голова зупинився над справою співпраці УСЦАК з центральними установами. У зв'язку з тим висловив критичні думки про відбуту Конференцію молодечих організацій в рамках СКВУ в Торонто, де чомусь іґнорували репрезентацію УСЦАК.

Після звіту голови відбулася широка дискусія, в якій забирали слово майже всі учасники. Делеґати порушували цю важливу справу, якою є реактивізація Делеґатур-Захід і Канади. Для більшости присутніх загадкою є чому існуючі спортові осередки в Дітройті, Клівленді, Чикаґо не можуть поладнати справ так, щоб там почала віджити Делеґатура- Захід. Дивно звучав лист одного із бувших активістів Делеґатури-Захід, в якому як причину неучасти в цих Зборах подано далеку віддаль і пов'язані з цим кошти. Чомусь з інших нагод на Союзівці можна зустрінути десятки, а то й сотні осіб і між ними спортовців з Чикаґо, Дітройту, Торонто, Клівленду, а на Загальні збори раз на два роки не можна приїхати. Між іншим, минулі Збори УСЦАК відбувалися в Торонто і там теж не було делеґатів терену Делеґатури-Захід.

Більшу увагу в дискусії присвячено справам збірки і видання матеріялів історії українського спорту. По закінченні дискусії з причини відсутности членів Контрольної комісії, Збори одноголосно уділити уступаючій Управі абсолюторію і вибрали нову на черговх два роки в такому складі: Р. Куціль- голова, М. Стебельський - перший заступник, Богдан Сушко - другий заступник, Олекса Желтвай - організаційний, Олесь Напора - фінансовий, О. Твардовський - пресовий, Юрій Гумінілович - ланковий відбиванки, Б. Сушко і І. Лещук - легка атлетика, інж. Р. Ракочий - теніс, д-р Р. Слиж - плавання, Я. Козак і Ігор Чижович - копаний м'яч, Б. Назарко і Сидір Новаківський - шахи, М. Футала - ґолф. Контрольна комісія: Степан Качмарський, Я. Петрик і Ігор Сохан. Рада УСЦАК: Роман Савчак, Роман Пазуняк, Володимир Кізима, Евген Гановський, І. Сохан. Редакційна колеґія збірника до історії українського спорту: Осип Новицький, Степан Маланчук, Олег Лисяк, д-р Евген Жарський, О. Твардовський.

Збори прийняли до відома просьбу СТ „Україна" Торонто, щоб з нагоди його ювілейних святкувань в 1983 році там відбулися відбиванкові і легкоатлетичні першості УСЦАК. Одноголосно рішено, що в офіційних першенствах УСЦАК можуть брати участь тільки ті спортовці і дружини, товариства й клюби яких є дійсними членами УСЦАК і мають вирівняні членські вкладки. Збори прийняли до відома бажання спонзорів оплачувати кошти подорожі найвизначнішим тенісистам на першенства УСЦАК.

Окрему увагу присвячено Вільній Олімпіяді, що в 1984 році відбудеться в Торонто. Голова УСЦАК заохочував усіх делеґатів, щоб в їх товариствах і спортових гуртках посилилася підготовка змагунок й змагунів в копаному м'ячі, відбиванці, легкій атлетиці, плаванні і кошиківці для можливого вибору до збірної українців. Вибір найкращих відбуватиметься на річних першенствах з поодиноких ділянок спорту на протязі 1983 і на початку 1984 років.

Збори уповноважнили Управу, щоб вона створила окремий комітет для технічного переведення Вільної Олімпіяди. Інші українські організації повинні зайнятися в порозумінні з цим комітетом збіркою потрібних фінансових засобів та зв'язками з канадськими урядовими чинниками, пресою, телевізією та з провадами тих народів, що братимуть участь у Вільній Олімпіяді.

В цих ділових і гармонійних Зборах брав теж участь колишній спортовий діяч і управитель Союзівки, а під сучасну пору головний радний УНС Володимир Квас. Опікувався і дуже гостинно приймав учасників Загальних зборів новий управитель Союзівки Юрій Прокопець.

ДОПОВНЕННЯ

В статті „Громада відпровадила Ю. Лопатинського-Калину на вічний спочинок", що появилась у „Свободі" з вівторка, 30-го листопада 1982 року серед вичислених осіб, які прощали покійного Юрія Лопатинського було пропущено, не зі злої волі, ім'я Йоахима Вишневецького, який після Панахиди також прощав Ю. Лопатинського в імені Об'єднання Бувших Вояків Українців в Америці (ОБВУА). За цей недогляд прошу вибачення.

М. Галів

ВІСТІ З УВАН

• Ярослав Білінський професор політичних наук Делаверського університету, недавно опублікував такі статті з проблематики Гельсінкських груп і національної політики совєтського уряду:

„Причини і наслідки заснування Української Гельсінкської Групи (Деякі думки з нагоди п'ятиліття заснування групи", Сучасність Мюнхен, ч.11, ст. 18-24. „Expanding the Use of Russian or Russification? (Some Critical Thoughts on Russian as a Lingua Franca and the 'Language or Friendship and Cooperation of the Peoples of the USSR'), Russian Review, Vol. 40 no. 3 (July 1981), pp. 317-32. (З участю Тену Пармінґа, як співавтора). „Helsinki Watsh Committees in the Soviet Republics Implications for Soviet Nationality Policy", Nationalities Papers, Vol. IX, no. 1 (Spring 1981), pp. 1-25.- „Haste Makes Waste, or the Political Dangers of Accelerated Russification", International Journal of the Sociology of Language, no. 33, 1982, pp. 63-69. Коментар до статті Ізабел Крейндлер „The Changing Status of Russian in the Soviet Union," там таки, ст. 7-39

Проф. Я. Білінський робив доповіді на наукових конференціях „Російський націоналізм і совєтська імперія (прелімінарний есей на тему політичного впливу відродження російського націоналізму на „совєтську імперію, як всередині СССР так і в Східній Европі)," Був прочитаний під час кругової дискусії на 13-ій Всеамериканській конференції Американської славістичної асоціяції, Асіломар, Каліф., 20-23 вересня 1981 року. „Політичні стосунки між росіянами і українцями в СССР у 1970-их роках і пізніше". Доповідь була прочитана на круговій дискусії на міжнародній конференції в МекМастерському університеті, Гамилтон, (Онт., Канада), присвяченій темі: „Історична конфронтація України і Росії", 8-9 жовтня 1981 року. „Ставлення російських дисидентів до політичних прагнень неросійських націй у Совєтському Союзі". Доповідь прочитана під час кругової дискусії на 14-ій Всеамериканській конференції Американської славістичної асоціяції, Вашінґтон, 14-17 жовтня 1982 року.

• Євген Блакитний опублікував есей про життя і творчість Федора Кричевського в „Нотатках з мистецтва", Філядельфія, ч. 19; „Творчість Петра Меґика", там таки ч. 20; „Творчість українських мистців на еміґрації", там таки ч. 21.

• Михайло Борецький працює як старший дорадник підсекретаря Департаменту торгівлі.

• Тарас Гунчак, професор історії Ратґерського університету, в травні 1982 року працював у архіві Яд Вашен в Єрусалимі, збираючи матеріяли до українсько-жидівських взаємин під час Другої світової війни. У Гебрейському університеті в Єрусалимі прочитав доповідь на тему: „Німці і українці під час Другої світової війни".

• Яків Гурський в осінньому семестрі 1982-83 року викладає в Сиракюзькому університеті такі курси: старослов'янську мову, структуру болгарської мови (для аспірантів), українську і російську мови (другий рік навчання). Готує до друку черговий том „Аналів у США", присвячений мовознавчій тематиці, і складає македонсько-український словник. У серпні 1980 і серпні 1981 років брав участь у XIII і XIУ семінарах з македонської мови, літератури і культури в Скоп'ї і Охріді (Македонія). 17-го липня — 11-го серпня 1982 року викладав в Українському Вільному Університеті у Мюнхені.

„ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ" В БАФФАЛО

Старанням 49-го Відділу СУА ім. Ольги Басараб і 97-го Відділу СУА ім. Марусі Бек вперше на терені Баффало відбувся у неділю, 24-го жовтня ц.р. „День Союзянки".

Чудовий соняшний осінній день давав запоруку успішності імпрези. Членки обох відділі СУА від ранніх годин в залі школи св. о. Миколая приготовляли ставки своїх праць. Можна було побачити вишивки, кераміку, випалювання в дереві, обрядове печиво.

Численні знімки давали образ різноманітної праці відділів, а список жертводавців на стипендійну акцію був показником жертвенности баффалівської громади.

Станок преси був закладений примірниками „Наше Життя". „Українка в світі" та двомовними летючками, які пояснювали значення і ціль СУА. Жетони з написом—„Українська родина—основа народу", були до розпродажі. На головній стіні пишався розвішаний прапор 49-го Відділу СУА.

Над станком з пресою був приміщений автопортрет мисткині, недавно померлої членки 49 Відділу Тетяни Душенко. Він був немов доказом незнищимости духової творчости і лучником з нами, тут живучими. Увагу притягали картини запрошеної з Бостону мисткині Тамари Орловської та мисткині Олі Лявні, членки 97-го Відділу СУА.

Приємно було побачити розвішані малюнки наших малят зі „Світлички" 97-го Відділу СУА. Вони—наша гордість, надія і наша майбутність. Альбом зі знімками кожнорічної праці в „Світличці" були виставлені до оглядання.

Станок із перекускою, кавою й солодким був до послуг потребуючих підкріплення.

Програма „Дня Союзянки" розпочалася в 2-ій год. по полудні рецитацією гимну СУА. Відтак голова 49-го Відділу СУА, Оксана Салдит, привітала духовенство, представницю Головної Управи Марію Крамарчук, голову Округи Іванну Мартинець, голову 47-го Відділу в Рочестері Ірину Руснак, голову 46-го в Рочестері мґр Надю Трач, гостей з Рочестеру, союзянок і всіх присутніх на залі.

У своїй короткій змістовній доповіді О.Салдит запізнала слухачів з пройденою майже 57-річною працею СУА. Вона згадала про контакт СУА з СУ у Львові й Празі; про фінансову поміч поводянам, жертвам пацифікації, установам. Після Другої світової війни—допомога скитальцям, протестаційні петиції до урядів Америки й Европи. В 1932 році СУА скликав перший український жіночий конґрес в Америці; в 1940 році СУА став співосновником УККА ; в 1948 році дав почин створенню СФУЖО, а цього року дав ініціятиву скликання Жіночої Конференції на Союзівці „Українська жінка у двох світах", яка відбулася з надзвичайним успіхом. СУА висилає представників на міжнародні конференції, є членом Національної Ради Жінок в ЗСА і Генеральної Федерації Жіночих Клюбів. Створення стипендійного фонду, редаґування „Нашого Життя", Український Музей в Ню Йорку, побудова пам'ятника Лесі Українки в Клівленді та численні „Світлички"—це наглядний доказ праці жіноцтва, зорганізованого в СУА.

Запрошена до слова голова Округи Північного Ню Йорку, Івана Мартинець, вияснила символіку прапора СУА, а в гимні СУА затрималася на словах піонерів, які кличуть нас всіх в організовані ряди, на шлях служби Богові й Україні. Потім вона підкреслила працю 49-го і 97-го відділів СУА, жертвінність баффалівської громади на стипендійну акцію та заслуги в тій ділянці референтки суспільної опіки Анни Макух. І.Мартинець подала до відома, що на Конференції українських жінок на Союзівці мали доповіді: доня членки 49-го Відділу СУА мґр Марта Перейма й голова 46-го Відділу мґр Надя Трач. На закінчення Іванна Мартинець побажала успіхів у дальшій праці для добра українського народу.

Надя Берґенстоцк, голова 97-го Відділу СУА, представила мисткинь-малярів Тамару Орловську й Олю Алексевич Лявні. Т.Орловська уряджує свої виставки в Америці вже від 1964 року. Вона—членка Ґалерії Коґасет-Бостон, Масс. Малює тільки квіти у різних композиціях і насвітленнях пастевими красками. О.Лявні є членкою 97-го Відділу СУА. Малярство студіювала в університеті у Баффало, Сиракюзах, Бінґгемтоні. Один її образ знаходиться у ґалерії в Ніаґара Фолс.

Організаційна референтка Головної Управи Марія Крамарчук у своєму слові підкреслила значення слів гимну СУА „Бо нас усіх єднає Союз Українок". Закликала молодих жінок, щоб між щоденними обов'язками знайшли час на працю в такій великій організації, яка нараховує 120-ть відділів і коло 4,000 членок, а нею є СУА.

По короткій перерві відбулася мистецька програма під назвою „Лемківський Вечір" у виконанні письменниці І.Савицької й оперної співачки Христини Карпевич. Ніля Стецьків, котра вміло провадила програмою, представила виконавців мистецької частини програми.

Письменниця Іванна Савицька народилися на Лемківщині. Там вона виховувалася до 10-го року життя й говорила тільки по-лемківськи. Відзначена за свої оповідання три рази другою нагородою на конкурсі СФУЖО. Поміщує свої оповідання в колюмні „З мого вікна" у щоденнику „Свобода". Також дописує до „Народної Волі".

Христина Карпевич—учениця фортепіяну проф. Романа Савицького. Виступала в операх і на концертах. І ось вийшла постать у лемківській ноші. Зазвучала чиста лемківська мова з уст тієї, котра виростала на лемківській зрошеній кров'ю землі котра частину свого „я" залишила там, де Івасюкова пісня розкотилася кривавим слідом, де шумлять смереки й сосни. І почули ми нариси на лемківські теми: „Байка про папороть", „Цитра моєї мами", „Колиска", „Перша любов", „Ганині жорна" і спогад з побуту на Лемківщині з-перед чотирьох років.

Читання мисткині слова було переплітане лемківськими піснями, дібраними відповідно до змісту оповідання. Ті пісні вивчила й прекрасно співала, акомпаньюючи собі на фортепіяні, оперна співачка Христина Карпевич.

Виконавців програми присутні нагороджували довгими рясними оплесками. Сльози в очах слухачів були доказом зворушення та зрозуміння терпінь і трагедії нашого народу. При співанні „Отче Наш" всі присутні повставали з місць і настоячки вислухали молитву.

Надіюся, що під враженням відбутого „Дня Союзянки", всі поверталися домів утверджені в тому, що ми на чужині повинні наші сили, знання й труд спрямувати на облегшення затяжної боротьби українського народу, а у всіх церквах вільного світу благати Всевишнього „За кров, за сльози, за руїну, Верни нам, Боже, Україну".

Ярослава Борачок

Хочеться бути...

(Продовження зі стор. 2)

виступаючи в обороні прав Української Католицької Церкви, її помісности й патріяршого устрою.

Свою публіцистично-журналістичну діяльність почав д-р Р. Осінчук ще студентом. У Львові був постійним дописувачем до щоденника „Новий час", „Народної справи", „Свободи" й „Неділі". Дописував також до „Діла", літературного місячника „Назустріч" та до популярно-наукового місячника „Життя і знання". Як пропаґандивно-інформаційний референт Українського Гігієнічного Товариства у Львові, на протязі десяти років своєї праці, вмістив понад 250 статтей по різних українських часописах, популяризуючи здоровні проблеми (зокрема профілактику) серед нашого народу. Крім того, редаґував і дописував до журналу „Народне здоров'я", де провадив ще спеціяльний „Дитячий куток" у віршованій формі. Українське Гігієнічне Товариство видало декілька його книжечок на здоровні теми, а видавництво „Ранок" Івана Тиктора видало в 1938 році книжечку фантастичних оповідань про інфекційні хвороби „Чорна рада". У ЗСА дописував до „Свободи", „Америки" та „Нового світу" на різні теми, деколи під псевдонімом Роман Лукич. За час свого побуту в Америці помістив понад сотню статтей. Д-р Р. Осінчук є членом Спілки Українських Журналістів Америки.

Закінчуючи ця ділянку праці, не можна не згадати ще літературних та музичних здібностей д-ра Р. Осінчука. Він писав короткі есеї на романтичні теми, творив поезії, укладав слова до різних танкових мелодій та й сам компонував легкі музичні твори — вальс, танґо, фокстрот, чи навіть поважніші пісні. Не раз у Львові співали його пісні до музики на забавах, не знаючи навіть, що д-р Р. Осінчук був їхнім автором. Деякі з його пісень були у програмах хорів, а одну з його поезій відомий композитор Андрій Гнатишин поклав на ноти. Взагалі д-р Осінчук любив спів і музику — ще в українській гімназії в Тернополі був сопрановим солістом хору; співав також у хорі „Бандурист" у Львові.

Науково почав працювати після закінчення студій у ділянці внутрішньої медицини з особливим зацікавленням до кардіології, електрокардіографії, ревматичних хвороб та бальнеотерапії, цікавився також проблемами суспільної медицини, генетики та історією української медицини. Наукові доповіді виголошував на наукових з'їздах українських лікарів та природників у Львові, на наукових конференціях українських лікарів у Черчі, Станиславові, в Українському Лікарському Товаристві та Медичному Інституті у Львові. Брав також участь з доповіддю на Науковому з'їзді українських лікарів у Карльсфельді (Баварія). В Америці був учасником усіх наукових з'їздів українських лікарів ЗСА й Канади. Виголошував доповіді на американських лікарських конференціях, на конференціях Українського Технічного Інституту, Математично-природописної секції НТШ, УВАН, та на Світовому Конґресі Вільної Науки 1967 і 1973 роках.

Д-р Р. Осінчук має численні наукові публікації: 42 праці з ділянки клінічної медицини; 10 праць із суспільної медицини; 12 праць з історії української медицини. Разом 64 праці, в тому числі близько 40 вийшли друком у „Лікарському віснику" у Львові та „Лікарському віснику" в Америці. У 1940 році його обрано науковим секретарем Наукового Товариства у Львові. Д-р Р. Осінчук є дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка з 1942 року та дійсним членом УВАН в Америці та в Европі.

Довідники про д-ра Р.Осінчука є в таких американських бібліографічних виданнях: Who is Important in Medicine, American Men in Medicine, Who is Who in the East, World Biography (видає Institute for Research in Biography).

Своє вісімдесятиріччя д-р Роман Осінчук зустрічає у розквіті творчих сил. У нього багато цікавих задумів і плянів. Вшановуючи ювіляра, відзначаючи його заслуги перед медичною наукою і широкою українською громадою в розсіянні, ми від щирого серця бажаємо йому міцного здоров'я й багато літ творчої праці.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч.Січ" - „Джувентуд" Ст. Мартін" 3:0

Цими змаганнями, що відбулися 21-го листопада ц.р., перша дружина „Ч. Січі" закінчила осінню рунду ліґових ігор „Мейджор Дивізії". Звітова зустріч була надзвичайно важливою для обидвох дружин, які перед цими змаганнями займали низькі місця — 8-9-те у показнику табелі ігор. Завдяки здобутій перемозі „Ч. Січ" випередила „Джувентуд", зайнявши тимчасово шосте місце. В другій половині сезону „Січовикам" прийдеться надробляти втрачені можливості в осінній рунді. Якщо йдеться про звітову зустріч, то в загальному пройшла вона нервово; різкість змагунів обидвох дружин змушували суддю п'ятикратно вдаватися до жовтих карток, двократно проти змагунів „Ч. Січі". Один змагун „Джувентуд" заслужив червону картку і був видалений із площі змагань. Ведення 1:0 для „Ч. Січі" здобув Сабрій з подачі Андрія Бакуна в 37-ій хвилині. В 70-ій хвилині Сабрій підніс вислід до 2:0 з карного, що його призначив суддя за підкошення цього змагуна оборонцем гостей. У 81-ій хвилині знову Сабрій, цим разом з подачі Романа Василака, встановив вислід змагань та цим самим здобув свій черговий „гет трик". Склад нашої дружини в цих змаганнях: Хомуляк, Ю. Бакун, Матіяш, Букачевський, Торій, Кульчицький, Д. Бакун, Сабрій, А. Бакун, Берман, Р. Василак. Провідник Володимир Бакун.

УСВТ „Ч.Січ" (учні) — Вест Ню Йорк (учні) 5:2

Учнівська дружина „Ч. Січі" відбула поїздку до міста Вест Ню Йорку, у якому у відплатних змаганнях перемогла своїх однолітків вислідом 5:2. Завдяки цій перемозі наші учні зміцнили свою позицію лідера у показнику табелі ігор. Переможні ґолі для „Ч. Січі" стрілили: Андрій Ролянд 3, Богдан Ґбур 2. Крім них, у складі „Ч. Січі" виступали О. Ролянд, Г. Сергіїв, П. Ярема, Я. Твардовський, Т. Бортник, Я. Павлик, Б. Полянський, Т. Федоренко, Ю. Іванків, І. Іваськів. Треба зазначити, що свої успішні виступи учні завдячують фаховому вишколові, який майже всі вони перейшли у Спортовій Школі „Ч. Січі". Перешкодженого провідника Б. Кравчука в цих змаганнях заступав А. Ґбур.

(от)

Вісті СК СУМ „Крилаті" Йонкерс, Н.Й.

Дня 26-го вересня перша дружина копаного м'яча СК СУМ „Крилаті" почала свій другий з черги сезон в „Істерн Дистрикт Сакер Ліґ", у якій вона виступає під назвою „Йонкерс Юкрейнієнс". Здобувши у минулому сезоні першенство III-ої Дивізії, в цьому сезоні наша дружина виступає у II-ій Дивізії. Зорганізовано другу дружину, яка зайняла місце першої в III-ій Дивізії. В обидвох дружинах виступають виключно українські змагуни.

Висліди змагань I-ої дружини

26 вересня: „Крилаті" - „Чіле" СК 5:0. Ґолі здобули: А. Соневицький 2, М. Глушко, М. Коцур і І. Малиняк. 10-го жовтня „Крилаті" - Портуґальський СК 1:1. Єдиного ґоля для „Крилатих" стрілив М. Глушко. 17-го жовтня: „Крилаті" - „Ель Сальвадор" СК 1:1. І цим разом єдиного ґоля здобув М. Глушко. 24-го жовтня: „Крилаті" - „Ст. Бретон" 4:1. Ґолі для „Крилатих" стрілили: А. Соневицький 2, М. Глушко і М. Гошко. 31-го жовтня: „Крилаті" - Террітавн СК 5:0. Ґолі стрілили: В. Сидор, М. Глушко, М. Гошко, Б. Благий, І. Малиняк. 7-го листопада: „Крилаті" - „Йонкерс СК 6:2. Ґолі здобули: М. Глушко 3, М. Гошко, І. Малиняк і В. Сидор.

Після цих змагань „Крилаті" мають здобутих 10-ть точок і займають перше місце в показнику табелі ігор в II-ій Дивізії. На другому місці Портуґальський СК має 8 точок. Склад I-ої дружини „Крилатих": М. Періг, І. Куземчак, С. Дашко, І. Малиняк, П. Глушко, Р. Козіцький, М. Глушко, А. Соневицький, М. Гошко, Б. Благий, Б. Куцина, В. Сидор, М. Коцур, М. Скірка, П. Дуда, д-р О. Козіцькій, А. Глушко. Провідник Роман Глушко, тренер О. Візел. Склад II-ої дружини: М. Немержицький, В. Коцур, М. Дашко, А. Титла, М. Фриз, І. Фриз, І. Барна, О. Струтинський, П. Струтинський, В. Коцур, С. Щур, А. Медвідь, М. Футала, Р. Сидор, Р. Уздейчук, Ю. Гошко, І. Біланич, Л. Лавро. Провідник Теодор Гошко, тренер О. Візел.

Рогко

УСК Ню Йорк - „Ґоя"СК 2:0

У чергових ліґових змаганнях, що відбулися в Ґрін пойнті 21-го листопада ц.р. перша дружина УСК-у перемогла лідера II-ої Дивізії Космополітальної Ліґи вислідом 2:0. В першій половині в одній із критичних акцій під своїми воротами оборонець норвежців помилково спрямував м'яч у власні ворота. В другій половині Кардоза встановив вислід зустрічі 2:0. Після тієї зустрічі УСК займає 5-те місце в показнику II-ої Дивізії. Склад дружини: Вілсон, Нюгоф, Сильва, Чарний, Коваленко, Жовтий, Рей, Жілсон, Мицак, Карльос, Ернест, Вербицький. Провідник і тренер С. Коваленко. Резерва УСК-у перемогла резерву норвежців таким же вислідом 2:0.

Перша дружина бере участь в турнірі в закритій залі Гантер коледжу. Відбулися вже дві рунди змагань, у яких наша дружина здобула такі висліди: УСК - „Гейшиянс" 1:0; Ґоль здобув Коваленко. УСК - „Інтернашинал" 1:0. Ґоля здобув Коваленко. УСК - „Карибіянс" 1:3. І цим разом єдиного ґоля для УСК-у здобув Коваленко. УСК - Латвіянс СК 6:1. Ґолі для УСК-у стрілили Ґадесман 3, Сильва 2 і Філікс.

Турнір продовжується кожної п'ятниці вечорами в залі Гантер Каледжу.

С.К.

Албанія...

(Продовження зі стор. 2)

колишнього торгівця тютюновими виробами, якого показують в новинках, як він поводиться, мов би кандидат перед виборами: усміхнений, цілує дітей тощо. Він є колишній партизан, що вимордував усіх своїх конкурентів. У школах діти співають пісню-гимн у честь „Нашого улюбленого провідника".

Албанського комуністичного провідника Гоксу також прославляють 22-ма мовами в „Радіо Тірана", яке, тижнево, на протязі 564 години передає пропаґандивну передачу, у порівнянні із 7Ĥ годинами тижнево чужомовних пересилань англійського радіо Бі-Бі-Сі. Албанське радіо сьогодні вчить все і всіх: від „імперіялізму" і „ревізіонізму" до „соціялістичного імперіялізму" і „еврокомунізму".

Албанія, якщо дивитись на неї крізь далековид, зафарбований на червоно, виглядає як країна осідку правдивого ще не зіпсованого комунізму. Але насправді, це — проста казка, видумана в уяві хворого на марксизм дивака, що хворіє на манію великости, колишнього торгівця тютюном, маленького албанського комуністичного диктаторчика Енвера Гокси.

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

АНДРІЙ ЗАДОРЕЦЬКИЙ, член УНС Відд. 217-го св. Йосафата в Рочестері, Н.Й., помер 10-го листопада 1982 року на 81-му році життя. Нар. 1901 року в Україні. Членом УНС став 1943 року. Залишив у смутку дружину Анну, синів Евгена і Йосифа, 9 внуків і одного правнука, племінників і племінниць. Похорон відбувся 13-го листопада 1982 року на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Т.Кубарич, секр.

СТЕФАН САВЧАК, член УНС Відд. 336-го Т-ва „Сокіл" в Клівленді, Огайо, помер 10-го листопада 1982 року на 59-му році життя. Нар. 1923 року в с. Старява, пов. Добромиль, Україна. Залишив у смутку дружину Маргарету, двох синів Степана Йосипа і Ярослава Тимотея, доньку Оленку, рівнож дві внучки. Похорон відбувся 11-го листопада 1982 р. на цвинтарі св. Покрови в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Володимир Стригун, секр.

МАРІЯ Е. ҐИБА, член УНС, Відд. 364-го в Клівленді, Огайо, померла 26-го жовтня 1982 року на 12-му році життя. Нар. 10-го червня 1970 року в Клівленді, Огайо. Членом УНС стала 1972 року. Залишила в смутку матір Антонію, діда Дмитра, бабцю Марію і вуйка Івана. Похорон відбувся 29-го жовтня 1982 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
В.Владика, секр.

МИКОЛА ЧУБИНЯК, член УНС Відд. 21-го Т-ва Запоріжська Січ в Джансон Ситі, Н.Й., помер 28-го жовтня 1982 року на 87-му році життя. Нар. 1896 року на Лемківщині, Україна. Членом УНС став 1924 року Залишив у смутку синів Франка, Миколу і Павла; доньок Іванну і Марію. Похорон відбувся 31-го жовтня 1982 року на цвинтарі св. Івана в Джансон Ситі, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Зенон В.Василів, секр.